

מסורת הש"ס

(א) פ"ג (י"ג) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כ"א) (כ"ב) (כ"ג) (כ"ד) (כ"ה) (כ"ו) (כ"ז) (כ"ח) (כ"ט) (ל)

רש"י

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

כ"ט. ר"ן

עין משפט
נר מצוה

ב"ש א ב מ"י פ"ג מ"ג
משה הקדושה
הלכה ו' ע"פ כ"ט

הגרות הב"ח

(א) ג"מ א"ל א"י
קדושה: (ב) שם ורמאי
קדושה: (ג) ר"ש ד"ה מי
ק"א ו"י קדושה דמיס
גינתו וכו': (ד) ר"ה אמר
ל' וכו' לאמר שאפילו
אקח דמיו עולה ולהכי
לאמר:

גליון הש"ס

ג"מ קדושה דמיס
בב"ר: ע"פ מ"ג דף י'
ע"פ רש"י ד"ה ה"ה
קדוש י"ג:

פירוש הרא"ש

ב"י נפקא ביניה ב"א
ג"מ מילתא דפשיטא היא
דכיון דנפשיה אשתו אינה
יולדת ממנו בלא גט וכו'
אמר כ"י הנכנס (פ):
לפניו נטל את אשתו
א"ל אשתו ולא אמר את
אשתו כיון שפסקה פסקה
וה"ל נמי לפניו קדושה
דמק"י ה"ה לילתה:
קדושה דמיס פקעה. וכי
הי"י דפקעה ע"י פשיה
פקעה נמי ע"י קדושה
וזמן אכל קדושה ה"ה
דלא פקעה ע"י פשיה לא
פקעה נמי ע"י קדושה
וזמן כ"י י"ג יום עולה
אם לא הקרינו תוך שלשים
יום וקרינו תוך שלשים
הקרינו תוך י"ג יום אחר
ל' יום וקרינו תוך שלשים
דפקעה ממנו קדושה עולה
ותלה עליו קדושה שלמים
וה"ל נמי אמר לאמר ל'
יום חולין שנעשה חולין
דכיון שיש הפקעה לקדושת
הגוף אין חולין: ה"ג
דא"י דר"ה: חולין שור
זה קדוש למכר ולהכי
דמיו עולה וחס לא נכח
תוך ל' אחר ל' יומי ויחא
דמיו שלמים וקדושת
דמיס פקעה לאמר ל' יום:
ופעובשי שלמים היא דלא
קאמר שור זה שלמים
ולאמר ל' יום עולה דלא
לעיל משום דנרשית פתח
בעולה מתלה פתח נמי
ה"ה בעולה: (א) קדושה
הש"ה א"קדושה ק"ה
הי"י עולה דכ"ה כלל
לשלמים דנאכלים לריס:
שקדושה ק"ה א"קדושה
הש"ה ע"בא א"ש"ש:
אלא דה"ה ח"ה נקדושת
דמיס ותלה נקדושת הגוף
אלמלא קדושת הגוף פקעה
ומינחה דכ"ה: א"בא
תהו תיבתא דבר ש"ה
לשון מריס משויה כיון
דלק"י לרבא דאפילו
קדושה ה"ה פקעה כ"י
דמיס מינחה דבר פדא:

א"ל רב המנונא קדושה שבהן להיכן
הלכה ומה אילו אמר לאשה היום את אשתו
ולמחר אי את אשתו מי נפקא בלא גט
א"ל רבא מי קא מדמית קדושת דמים
לקדושת הגוף *קדושת דמים פקעה בכדי
קדושת הגוף לא פקעה בכדי א"ל אב"י
(א) קדושת הגוף לא פקעה בכדי והתניא
אישור זה עולה כל ל' יום ולאחר ל' יום שלמים
כל ל' יום עולה לאחר ל' יום שלמים (ב) אמאי
קדושת הגוף נינהו ופקעה בכדי הכא במאי
עסקינן דאמר לדמי אי הכי אימא סיפא
לאחר ל' יום עולה ומעכשיו שלמים אמ"ב
חדא בקדושת הגוף וחדא בקדושת דמים
היינו

בכדי וכדאמרין (כמויות ה): נכסי לך ואחר כך לפגוע
ה"י כי אמר שדי תנוה לך עד שאעלה לירושלים מתי
אפילו יקנה אותה ממנו תחזור להיות קנויה למקבל
לקנותה לו עד שיעלה לירושלים בלבד ולא לאחר
בגד משום דהקדש חל בקדושת פה ובאמירה בלבד
במקנה לכבדו בעלמא לא בדמאי קני הא אפילו א"ל
שנעשה על מכר זה או מתנה זו ראשונה כשחזר
דלא סבירא ליה דחפיק בכדי. וא"ת תינה למאי
דבגונמות עסקינן היכי סליק אדעתיה דקונמות
א"יך עד הגו הלכה לפני הפסח אסורה בהנאחו
ד"ה"ת בקונם פרטי כי התם שאינו חל אלא על
לכו אכילי עולמא ל' היכי דאליס דתפיס פדיונס
פקע בכדי: אמר ליה אב"י וקדושת הגוף לא פקעה
ולמחר אי את אשתי דלמחר נפקא בלא גט
לא נפקא בלא גט והיינו עעמא משום דכל קנין
דלמחר נפקא בלא גט והיינו עעמא משום דכל קנין
דלמחר נפקא בלא גט והיינו עעמא משום דכל קנין

בכדי וכדאמרין (כמויות ה): נכסי לך ואחר כך לפגוע
ה"י כי אמר שדי תנוה לך עד שאעלה לירושלים מתי
אפילו יקנה אותה ממנו תחזור להיות קנויה למקבל
לקנותה לו עד שיעלה לירושלים בלבד ולא לאחר
בגד משום דהקדש חל בקדושת פה ובאמירה בלבד
במקנה לכבדו בעלמא לא בדמאי קני הא אפילו א"ל
שנעשה על מכר זה או מתנה זו ראשונה כשחזר
דלא סבירא ליה דחפיק בכדי. וא"ת תינה למאי
דבגונמות עסקינן היכי סליק אדעתיה דקונמות
א"יך עד הגו הלכה לפני הפסח אסורה בהנאחו
ד"ה"ת בקונם פרטי כי התם שאינו חל אלא על
לכו אכילי עולמא ל' היכי דאליס דתפיס פדיונס
פקע בכדי: אמר ליה אב"י וקדושת הגוף לא פקעה
ולמחר אי את אשתי דלמחר נפקא בלא גט
לא נפקא בלא גט והיינו עעמא משום דכל קנין
דלמחר נפקא בלא גט והיינו עעמא משום דכל קנין
דלמחר נפקא בלא גט והיינו עעמא משום דכל קנין

פדיון מוציאן לחולין עד שיקצו ועולה פליג עליה
שנקצו אין לריבין פדיון קדושה פקעה בכדי
שקצו עד שיקצו לא נא לומר שאפילו יפדס
שקצו אלא לומר שיהו קדושות עד אומן
חפיק קדושתן. והא דלא פליג עולה
גדליא אמאי דלמך בר פדא פדאן
חורות וקדושות משום דלא ליטערך
דבר פדא גופיה לא אמר הכי אלא
משום דס"ל דאפילו לאחר שיקצו
לריבין פדיון וכדפשיטא וכיון דפליג
עליה עולה אחאי דינה ולאמר דכיון
שנקצו שוב אין פדיון ממילא אכילה
מילתא פליג ולעולה כי תנן צמתי
אין להם פדיון היא גופא אחא
לאשמועינן שהמקדש דבר עד זמן
ידוע מאומו זמן ואילך נפקעה קדושתו
ואין לריבין פדיון. ומאלה גרסינן לפירוש
גי'ושלמי דתלו פלוגתא דבר פדא
ועולה בצוקיה ור' יוחנן דגרסי (ה) א"ב
יוחנן אמר פדאן חזרו לקדושת רבי
עליה דר' יוחנן אין להם פדיון פתח לה
לנשיקצו אין להם פדיון
לומר אין לריבין פדיון אלמלא צמתי
אמר לבר פדא דלמך פדאן חורות וקדושות
הוא דלמך הכי ולא מודה ליה עולה. הלכך
אפי' תמאל לומר דהלכתא כבר פדא
משקיל וטרי רבי יוחנן אליניה ואמר
הוא וכו' ואפי' דוקא בהקדש הוא דלמך
הכי משום קדושה לא פקעה בכדי
למאי דלמך רשאו ומה ששיר רשאו
מיהא אית ליה דפקע זכותיה דרשאו
כדי פקעה נמי ע"י קדושה
וזמן אכל קדושה ה"ה
דלא פקעה ע"י פשיה לא
פקעה נמי ע"י קדושה
וזמן כ"י י"ג יום עולה
אם לא הקרינו תוך שלשים
יום וקרינו תוך שלשים
הקרינו תוך י"ג יום אחר
ל' יום וקרינו תוך שלשים
דפקעה ממנו קדושה עולה
ותלה עליו קדושה שלמים
וה"ל נמי אמר לאמר ל'
יום חולין שנעשה חולין
דכיון שיש הפקעה לקדושת
הגוף אין חולין: ה"ג
דא"י דר"ה: חולין שור
זה קדוש למכר ולהכי
דמיו עולה וחס לא נכח
תוך ל' אחר ל' יומי ויחא
דמיו שלמים וקדושת
דמיס פקעה לאמר ל' יום:
ופעובשי שלמים היא דלא
קאמר שור זה שלמים
ולאמר ל' יום עולה דלא
לעיל משום דנרשית פתח
בעולה מתלה פתח נמי
ה"ה בעולה: (א) קדושה
הש"ה א"קדושה ק"ה
הי"י עולה דכ"ה כלל
לשלמים דנאכלים לריס:
שקדושה ק"ה א"קדושה
הש"ה ע"בא א"ש"ש:
אלא דה"ה ח"ה נקדושת
דמיס ותלה נקדושת הגוף
אלמלא קדושת הגוף פקעה
ומינחה דכ"ה: א"בא
תהו תיבתא דבר ש"ה
לשון מריס משויה כיון
דלק"י לרבא דאפילו
קדושה ה"ה פקעה כ"י
דמיס מינחה דבר פדא:

